

Sygn. akt VII K 409/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Urlińska

Protokolant Karolina Piotrowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 lipca 2017r.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej –

sprawy:

P. S. s. M. i D. z dm. Ł., ur. (...) w D.,

Oskarżonego o to, że:

I. W dniu 24 marca 2017 roku w O. przy ulicy (...) dokonał zaboru celem przywłaszczenia karty bankomatowej MasterCard o numerze (...) na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 278§1i5 kk

II. W dniu 24 marca 2017 roku przy ulicy (...) w O. w sklepie (...) numer 5 dokonał włamania na konto bankowe numer (...) poprzez 4-krotną płatność metodą zbliżeniową kartą bankomatową MasterCard o numerze (...) na łączną sumę strat 74.01 czym działał na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 279§1 k. k.

III. W dniu 24 marca 2017 roku przy ulicy (...) w O. w sklepie (...) dokonał włamania na konto bankowe numer (...) poprzez płatność metodą zbliżeniową kartą bankomatową MasterCard o numerze (...) na kwotę 4.98zł na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

IV. W dniu 24 marca 2017 roku w O. przy ulicy (...) w sklepie (...) et B. nr 2 dokonał włamania na konto bankowe numer (...) poprzez 3-krotną płatność metodą zbliżeniową kartą bankomatową MasterCard o numerze (...) na łączną sumę strat 74.91 zł na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

V. W dniu 25 marca 2017 roku przy ulicy (...) na stacji paliw (...) w O. . usiłował dokonać włamania na konto bankowe numer (...) poprzez płatność metodą zbliżeniową kartą bankomatową MasterCard o numerze (...) na kwotę 6.57zł jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zablokowanie karty przez pokrzywdzonego czym działał na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k .

I. Oskarżonego P. S. uznaje za winnego dokonania zarzuczanych mu czynów i za to skazuje go :

1. Za czyn z punktu I i za to z mocy art. 278§1 i 5 kk opierając wymiar kary o art. 278§1 kk w zw. z art. 278§5kk przy zastosowaniu art. 37a kk i art. 34§1 i §1 a pkt. 1 kk i art. 35§1 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu,

2. Za czyny z punktów od II do V z tym tylko, iż ustala, że wszystkie one stanowią wypadek mniejszej wagi i zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dodatkowo czyny z punktów II i IV zostały również popełnione w warunkach czynu ciągłego tj. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, tj czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 283kk w zw z art. 12 kk i art. 279§1kk w zw z art. 283kk i art. 13§1 kk w zw z art.279§1kk w zw z art. 283kk w zw z art. 91§1kk i za to z mocy art. 279§1 kk w zw. z art. 283kk w zw z art. 12 kk i art. 279§1kk w zw z art. 283kk i art. 13§1 kk w zw z art.279§1kk w zw z art. 283kk w zw z art. 91§1kk opierając wymiar kary o art. 279§1kk w zw z art. 283 kk w zw z art. 91§1kk przy zastosowaniu art. 37a kk i art. 34§1 i §1 a pkt. 1 kk i art. 35§1 kk na karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu,

II. Na podstawie art. 85§1 i 2 kk art. 86§1 i 3 kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar ograniczenia wolności orzeka karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu,

III. Na podstawie art. 46§1kk orzeka obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 153,90 złotych na rzecz M. W.

IV. Na podstawie art. 44§1 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wydruków z terminala opisanych w punkcie 2 i 4 na karcie 84 akt sprawy,

V. Na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państw kosztów sądowych i opłaty.

Sygn. akt VII K 409/17

UZASADNIENIE

Treść uzasadnienia wyroku ograniczono do zakresu złożonego wniosku o pisemne jego uzasadnienie tj. do rozstrzygnięcia o karze - stosownie do dyspozycji art. 423 § 1a kpk przy uwzględnieniu dyspozycji art. 424 § 3 kpk.

Wyrokiem z dnia 13lipca 2017r. P. S. został uznany za winnego tego, że:

I. W dniu 24 marca 2017 roku w O. przy ulicy (...) dokonał zaboru celem przywłaszczenia karty bankomatowej MasterCard o numerze (...) na szkodę M. W.

-tj. o czyn z art. 278§1i5 kk

II. W dniu 24 marca 2017 roku przy ulicy (...) w O. w sklepie (...) numer 5 dokonał włamania na konto bankowe numer (...) poprzez 4-krotną płatność metodą zbliżeniową kartą bankomatową MasterCard o numerze (...) na łączną sumę strat 74.01 czym działał na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 279§1 k. k.

III. W dniu 24 marca 2017 roku przy ulicy (...) w O. w sklepie (...) dokonał włamania na konto bankowe numer (...) poprzez płatność metodą zbliżeniową kartą bankomatową MasterCard o numerze (...) na kwotę 4.98zł na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

IV. W dniu 24 marca 2017 roku w O. przy ulicy (...) w sklepie (...) dokonał włamania na konto bankowe numer (...) poprzez 3-krotną płatność metodą zbliżeniową kartą bankomatową MasterCard o numerze (...) na łączną sumę strat 74.91 zł na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 279§1 k.k.

V. W dniu 25 marca 2017 roku przy ulicy (...) na stacji paliw (...) w O. usiłował dokonać włamania na konto bankowe numer (...) poprzez płatność metodą zbliżeniową kartą bankomatową MasterCard o numerze (...) na kwotę 6.57zł jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zablokowanie karty przez pokrzywdzonego czym działał na szkodę M. W.

- tj. o czyn z art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k .

Uznając go winnym dokonania tych czynów Sąd skazał go :

1. Za czyn z punktu I z mocy art. 278§1i 5 kk opierając wymiar kary o art. 278§1 kk w zw. z art. 278§5kk przy zastosowaniu art. 37a kk i art. 34§1 i §1 a pkt. 1 kk i art. 35§1 kk na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu.

2. Za czyny z punktów od II do V z tym tylko, iż ustalił, że wszystkie one stanowią wypadek mniejszej wagi i zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dodatkowo czyny z punktów II i IV zostały również popełnione w warunkach czynu ciągłego tj. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru tj. czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 283kk w zw z art. 12 kk i art. 279§1kk w zw z art. 283kk i art. 13§1 kk w zw z art.279§1kk w zw z art. 283kk w zw z art. 91§1kk i za to z mocy art. 279§1 kk w zw. z art. 283kk w zw z art. 12 kk i art. 279§1kk w zw z art. 283kk i art. 13§1 kk w zw z art.279§1kk w zw z art. 283kk w zw z art. 91§1kk opierając wymiar kary o art. 279§1kk w zw z art. 283 kk w zw z art. 91§1kk przy zastosowaniu art. 37a kk i art. 34§1 i §1 a pkt. 1 kk i art. 35§1 kk na karę 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu.

Sąd na podstawie art. 85§1 i 2 kk art. 86§1 i 3 kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar ograniczenia wolności orzekł karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu.

Jednocześnie na podstawie art. 46§1kk orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 153,90 złotych na rzecz M. W., a na podstawie art. 44§1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wydruków z terminala opisanych w punkcie 2 i 4 na karcie 84 akt sprawy.

W zakresie wymiaru kary oraz wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 278§1i 5 kk, karze wskazanej w tym przepisie podlega ten kto zabiera w celu przywłaszczenia kartę uprawniającą do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego.

Natomiast zgodnie z treścią art. 279. § 1.kk Kto kradnie z włamaniem podlega karze pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10.

Wobec ustalenia już tylko w świetle wyjaśnień samego oskarżonego, iż dokonał on zaboru celem przywłaszczenia karty bankomatowej należącej do M. W. – wyciągając ją z uprzednio zabranego mu portfela niewątpliwie jest wyczerpanie przez niego znamion przestępstwa zarzuconego mu w punkcie I.

Nie budzące wątpliwości jest także ustalenie, iż za pomocą przedmiotowej karty oskarżony dokonywał płatności metodą zbliżeniową i tak czterokrotnie przy ul. (...), trzykrotnie przy ul. (...) oraz pojedynczo w pozostałych przypadkach.

Uwzględniając, iż oskarżony w przedmiotowy sposób przełamywał zabezpieczenia przedmiotowej karty niewątpliwie jest, iż jego działanie wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 279§1kk w każdej sytuacji z punktu od II do IV. W przypadku ostatniego z zarzucanych mu czynów wymieniony zamierzonego mu czynu nie osiągnął z uwagi na zablokowanie karty przez pokrzywdzonego. Tym niemniej kod jako swoisty i niepowtarzalny klucz elektroniczny zabezpieczający dostęp do konta bankowego danej osoby za pośrednictwem bankomatu, wraz z kartą bankomatową stanowią przeszkodę do zawładnięcia mieniem innej osoby. Pokonanie takiej przeszkody przez posłużenie się przez sprawcę skradzioną kartą bankomatową wraz z kodem (kluczem elektronicznym) w celu pobrania wbrew woli właściciela karty pieniędzy z bankomatu wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem w rozumieniu art. 279 § 1 k.k. W przedmiotowej sytuacji oskarżony nie korzystał z kodu pin, lecz przeprowadzał transakcje zbliżeniowe pozwalające mu na wypłatę środków z pominięciem kodu, tym niemniej w ocenie Sądu powyższe także wyczerpuje znamiona przestępstwa kradzieży z włamaniem pozwalając na przełamania zabezpieczeń kodowych.

W kontekście wskazanych powyżej uwag teoretycznych i zgromadzonego materiału dowodowego, w tym relacji samego oskarżonego, który wyjaśniając przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyraził skruchę, dopuszczenie się przez P. S. zarzucanych mu w części wstępnej wyroku przestępstw nie budziło wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze, zgodnie z dyrektywami wynikającymi z art. 53 kk, zarówno stopień winy, jak i społecznej szkodliwości czynu przypisanego, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara ta ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego, oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Należy w tym miejscu wskazać, na stopień społecznej szkodliwości, którą charakteryzowały się czyny zarzucone oskarżonemu, na ocenę którego wpływ miał przede wszystkim rodzaj naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem (jakim jest ochrona cudzego mienia, jak również okoliczności i sposób jego popełnienia – kilkakrotne celowe i przemyślane takich kwot by niekonieczne było wbijanie kodu zabezpieczającego dostęp do środków zgromadzonych na koncie dotyczącym skradzionej karty.

Jednakże rozważając wymiar kary wobec oskarżonego Sąd jako okoliczność obciążającą uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego. Wyrokiem z dnia 11 marca 2015 roku Sądu Rejonowego w Olsztynie został on skazany za czyn z art. 178a §1kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 2 oraz karę grzywny w wymiarze 30 stawek po 10 złotych oraz dwa lata zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się 19 marca 2015r., a zatem w chwili czynu oskarżony był osoba karaną.

Tym niemniej Sąd uwzględnił również okoliczności łagodzące, jak jego przyznanie się do popełnienia zarzucanych mu czynów i przyznaną skruchę.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, iż adekwatną reakcją karno – prawną za popełnione przez oskarżonego przestępstwo będzie kara - za czyn z punktu I 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu, za czyny z punktów od II do V z tym tylko, iż ustalono, że wszystkie one stanowią wypadek mniejszej wagi i zostały popełnione w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, dodatkowo czyny z punktów II i IV zostały również popełnione w warunkach czynu ciągłego tj. w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru - kara 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu.

Sąd uznał bowiem, iż po dokonaniu zaboru karty bankomatowej pokrzywdzonego oskarżony korzystał z takiej samej sposobności aby za jej pośrednictwem dokonać płatności. Natomiast w przypadku czynów II i IV płacąc kilkakrotnie działał w warunkach czynu ciągłego tj w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru. Sąd przyjął, iż czyny z punktów od II do V stanowiły wypadek mniejszej wagi. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z 30.10.2015r. IV KK 235/15 zachodzi on wówczas, gdy znamiona przestępstwa cechuje niewysoka społeczna szkodliwość, zaś jego sprawca, nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa aby zastosować w stosunku do niego zwykłej kary przewidzianej za popełnione przestępstwo.

Sąd Rejonowy dzieląc w pełni przedmiotowe orzeczenie uznał, iż okoliczności przedmiotowej sprawy – przedmiotowe znamiona przestępstwa, nieznaczna wartość szkody w powiązaniu z wyrażoną zwłaszcza na rozprawie skrucą porozwalają na uznanie, iż stopień jego społecznej szkodliwości nie jest na tyle wysoki by uzasadniał wymierzenie mu kary przewidzianych w ustawowych granicach jego zagrożenia. Nas powyższe wpływ miała okoliczność, iż nie był on wcześniej karany za przestępstwa przeciwko mieniu, a za czyn wymierzony w bezpieczeństwo w ruchu drogowym.

W tych okolicznościach Sąd na podstawie art. 85§1 i 2 kk art. 86§1 i 3 kk w miejsce wymierzonych z osobna za poszczególne przestępstwa w punkcie I wyroku kar ograniczenia wolności orzekł karę łączną 1 (jednego) roku 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w miesiącu. Przy wymiarze kary łącznej uwzględniono powiązanie czasowe tych czynów. W ocenie Sądu kary jednostkowe a następnie kara łączna – pracy społecznie użytecznej w określonym rozmiarze będzie wychowawczo oddziaływać na oskarżonego.

Jednocześnie na podstawie art. 44§1 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wydruków z terminala opisanych w punkcie 2 i 4 na karcie 84 akt sprawy.

W tych okolicznościach, uwzględniając również, iż pokrzywdzony wyraził zgodę na wymierzenie oskarżonemu przedmiotowej kary wobec złożenia przez niego wniosku o skazanie w trybie art. 387 kpk w ocenie Sądu tak wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna do stopnia jego winy, uwzględnia też cele kary jakie ma wobec niego osiągnąć jak i stopień społecznej szkodliwości czynów.

Mając na uwadze sytuację majątkową i osobistą oskarżonego Sąd uznał, iż nie jest on w stanie uiścić kosztów sądowych i opłaty na rzecz Skarbu Państwa, dlatego też na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ich zapłaty.

SSR Joanna Urlińska